

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 13456
Tarih : 25.11.2021

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanlığı
Tarih: 25/11/2021 16:21
Sayı: E-120.10-
0918877

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'de özellikle son yıllarda kadınlar etnisite, sınıf, cinsiyet kimliği, cinsel yönelim gibi aidiyetleri nedeniyle fiziksel, cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddete maruz bırakılmaktadır. Kadın kazanımları ayrıca saldırıların hedefi olmakta ve kadın toplumsal yaşamdan izole edilmek istenmektedir. Kadınlara yönelik bu çok yönlü şiddetin sebeplerinin araştırılması ve çözüme kavuşturulması amacı ile Anayasanın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Ayşe ACAR BAŞARAN

Batman Milletvekili

GEREKÇE

Kadın cinayetlerinin sayısı Türkiye'de, 2000'li yıllarda geçmiş yıllara göre büyük artış göstermiş; 474 kadının öldürüldüğü 2019 yılı, ülkede son 10 yılda en fazla kadının öldürüldüğü yıl olmuştur. 2010-2019 yılları arasında kadın cinayetlerinin sayısında sadece, İstanbul Sözleşmesinin imzalandığı yıl olan 2011 yılında düşüş görülmüştür.

Bianet'in verilerine göre; 2021'in ilk on ayında erkekler, 285 kadını katletmiş, 396 kadını taciz etmiş, 160 çocuğu istismar etmiş, 87 kadına tecavüz etmiştir. Erkekler en az 711 kadına da şiddet uygulamış ve yaralamıştır. 2021'in ilk on ayında 183 kadının ölümü basına "şüpheli" olarak yansırken erkekler, en az 27 çocuğu öldürmüştür.

Bununla birlikte erkek şiddeti yargılamalarında izlenen cezasızlık politikası, faillere yönelik iyi hal ve haksız tahrik indirimleri kadına yönelik erkek şiddetiyle mücadeleye ket vurmakta, İstanbul Sözleşmesi gibi kazanımların hedef haline getirilmesi erkek şiddetinin artmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Gülistan Doku'nun kaybedilmesinin baş şüphelisi Zaynal Abarakov ülke dışına çıkmıştır, İpek Er'in intihar etmesinden sorumlu olan Musa Orhan ise hala tutuksuz yargılanmaktadır.

Ülkede adeta bir kadın kırımı yaşatılırken cezasızlık politikası kadar öz-savunmanın suç kabul edilmesi de durumu etkilemektedir. Son olarak Çilem Doğan, öz-savunmasını gerçekleştirdiği için 15 yıl ceza almıştır. Hemen ardından Başak Cengiz isimli genç kadının "savunmasız görüldüğü için" katledilmesi, kadınlara dair yaratılan algının bir sonucu olarak vuku bulmuştur.

Trans cinayetleri ise raporlanmamakta, 2008'den bu yana Türkiye'de 54 transın katledildiği bilinmektedir. Şüpheli ölümler, intiharlar ve bilinmeyen/bildirilmeyen ölümler hem Türkiye hem dünya çapındaki istatistikleri ciddi anlamda etkilemektedir.

Bir yandan fiziksel şiddet ayyuka çıkmışken, kadınlara diğer yandan ekonomik ve dolayısıyla psikolojik bir şiddet uygulanmaktadır. HDP Kadın Meclisi olarak gerçekleştirdiğimiz "Kadın Yoksulluğuna Hayır" çalışmamızda da tanık olduğumuz üzere kadınlar çok düşük ücretlerle güvencesiz, kayıtsız çalıştırılmakta; çoğu zaman kazandığı parayı erkeğe vermek zorunda bırakılmakta ve ekonomik kriz sebebiyle geçinememektedir. Pandemi sürecinde kapanma ile beraber müzisyen kadınlardan seyyar satıcı kadınlara birçok kadın işinden olurken, ofisi eve taşımak zorunda kalan kadınlar esnek çalışma düzeni ile daha fazla yük almak zorunda bırakılmıştır. Yine sendikal haklarını kullanan kadınlar, Kod-29 ve türevleri ile ilk işten atılanlar olmuştur. Birçok kadın işçi bugün grev hakkını kullanarak işe iadesini ve insanı çalışma koşullarını talep etmektedir.

Ayrıca birçok kadın etnik kökeni sebebiyle ayrımcılığa uğramakta ve yoksulluğa mahkûm edilmek istenmektedir. Örneğin çalışmamız kapsamında İzmir'de bulduğumuz midye temizleyen üniversite mezunu genç bir kadın, torpili olmayan kimsenin iş bulamadığını ve kendisinin bulduğu tek işte de Kürtçe olan isminin değiştirilmek istenmesi üzerine işe devam etmediğini dile getirmiştir. Yine Sıfır Ayrımcılık Derneği tarafından yapılan bir araştırmaya göre Adana'da pazarcılık yapan Roman kadınlar tezgâhlarına el konularak darp edilmiş, sosyal yardım ihtiyacı olan birçok Roman kadın ise "çalışmayı sevmedikleri, tembel oldukları, yardımlar ile yaşamayı tercih ettikleri" yönünde ırkçı gerekçelerle sosyal yardımlardan faydalanamamıştır. Yerel yönetimlerde ve kamu kurum ve kuruluşlarında ilgili personel sağlanan gıda yardımlarını satacakları gerekçesiyle Romanlara vermekten imtina etmiştir.

Kadınlara yönelik bu çok yönlü şiddetin sebeplerinin araştırılması ve çözüme kavuşturulması elzemdir. Bu amaçla bir Meclis araştırmasının açılmasını talep ediyoruz.

1	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	T. Hamur
2	NURAN İMİR	ŞIRNAK	N. İmir
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	G. Kılıç
4	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	A. Önlü
5	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	R. Tosun 11
6	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	A. Koç
7	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	Ö. Öcalan
8	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	E. Aydemir
9	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	H. Özgüneş
10	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	Ö. Faruk Gergerlioğlu
11	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	A. Sürücü
12	MURAT SARISAÇ	VAN	M. Sarisaç
13	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	Ş. Coşkun
14	,		
15	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	K. Bülbül
16	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	M. Çepni
17	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	E. Günay
18	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	N. Maçin
19	DERSİN DAĞ	DİYARBAKIR	D. Dağ
20	SEMRA GÜZEL	DİYARBAKIR	S. Güzel